

- B. Såfremt spørgsmål A besvares bekræftende, skal artikel 14, stk. 4, da fortolkes således, at bestemmelsen er forenelig med chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der navnlig kræver, at afledt EU-ret skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen, hvis bestemmelse om udelukkelse i artikel 1, afsnit F, er formuleret udtømmende og skal fortolkes snævert?
- C. Såfremt spørgsmål A besvares benægtende, skal artikel 14, stk. 4, i direktiv 2011/95/EU da fortolkes således, at der herved indføres en begrundelse for at inddrage flygtningestatus, som ikke er fastsat i Genèvekonventionen, hvis iagttagelse er påkrævet i henhold til chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- D. Såfremt spørgsmål C besvares bekræftende, skal førnævnte direktivs artikel 14, stk. 4, da fortolkes således, at bestemmelsen er forenelig med chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der navnlig kræver, at afledt EU-ret er i overensstemmelse med Genèvekonventionen, idet der ved bestemmelsen indføres en begrundelse for at inddrage flygtningestatus, som ikke alene ikke er fastsat i Genèvekonventionen, men som endvidere ikke på nogen måde er hjemlet i denne?
- E. Såfremt spørgsmål A og C besvares benægtende, hvorledes skal førnævnte direktivs artikel 14, stk. 4, da fortolkes, for at bestemmelsen er forenelig med chartrets artikel 18 og artikel 78, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der navnlig kræver, at afledt EU-ret skal være i overensstemmelse med Genèvekonventionen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337, s. 9).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den
14. februar 2017 — Fundo de Garantía Automóvel mod Alina Antonia Destapado Pão Mole Juliana,
Cristiana Micaela Caetano Juliana**

(Sag C-80/17)

(2017/C 144/39)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fundo de Garantía Automóvel

Sagsøgte: Alina Antonia Destapado Pão Mole Juliana og Cristiana Micaela Caetano Juliana

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 i Rådets direktiv 72/166/EØF ⁽¹⁾ af 24. april 1972 (der var i kraft på datoen for ulykken) fortolkes således, at pligten til at tegne en ansvarsforsikring for motorkøretøjer også gælder i situationer, hvor ejeren har valgt at parkere køretøjet i en privat gård væk fra offentlig vej?

eller

skal bestemmelsen fortolkes således, at køretøjets ejer under sådanne omstændigheder ikke har pligt til at forsikre dette, uanset det erstatningsansvar som Fundo de Garantía Automóvel påtager sig over for skadelidte tredjeparter, navnlig i de tilfælde hvor køretøjet var genstand for brugstyveri?

- 2) Skal artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 84/5/EØF ⁽²⁾ af 30. december 1983 (der var i kraft på datoen for ulykken) fortolkes således, at Fundo de Garantia Automóvel — der på grund af en manglende ansvarsforsikring betalte erstatning til tredjeparter, der led skade som følge af en færdselsulykke forårsaget af et motorkøretøj, som uden ejerens samtykke og vidende var blevet fjernet fra den private grund, hvor det var parkeret — har ret til subrogation over for køretøjets ejer, uanset om sidstnævnte har et ansvar for ulykken?

eller

skal bestemmelsen fortolkes således, at Fundo de Garantia Automóvels subrogation over for ejeren afhænger af, om betingelserne for at ifalde erstatningsansvar er opfyldt, herunder navnlig den omstændighed, at ejeren faktisk rådede over køretøjet, da ulykken fandt sted?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 72/166/EØF af 24.4.1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EFT L 103, s. 1).
- ⁽²⁾ Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30.12.1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EFT L 8, s. 17).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 21. februar 2017 — Turbogás — Produtora Energética, S.A. mod Autoridade Tributaria e Aduaneira

(Sag C-90/17)

(2017/C 144/40)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Turbogás — Produtora Energética, S.A.

Sagsøgt: Autoridade Tributaria e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal enheder, der fremstiller elektricitet til eget forbrug, i henhold til artikel 21, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2003/96/EF ⁽¹⁾ være mindre producenter for at kunne [...] betragtes som distributører og dermed pålægges afgift i henhold til samme direktivs artikel 21, stk. 5, første afsnit, mens øvrige enheder (dvs. dem, som ikke er mindre producenter), der fremstiller elektricitet til eget forbrug, ikke er omfattet af betegnelsen som distributør, eller skal samtlige enheder, der fremstiller elektricitet til eget forbrug (uanset deres respektive størrelse, og uanset om fremstillingen udgør deres hovedvirksomhed eller en accessorisk aktivitet), betragtes som distributører og pålægges afgift i henhold til samme direktivs artikel 21, stk. 5, første afsnit, hvorfor de således ikke fritages, selv om de udgør mindre producenter i henhold til direktivets artikel 21, stk. 5, tredje afsnit, andet punktum?
- 2) Kan en enhed som den i den foreliggende sag omhandlede, som er en betydelig elektricitetsproducent, og som står for op mod 9 % af den nationale energiproduktion, i forbindelse med salg af energi til det nationale forsyningsnet nærmere bestemt anses for en »enhed, der fremstiller elektricitet til eget forbrug« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 21, stk. 5, i direktiv 2003/96/EF, når det alene er en lille del af den producerede elektricitet, der forbruges ved selve fremstillingen af ny elektricitet som en integrerende del af produktionsprocessen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT 2003, L 283, s. 51).